

Poc! Poc! Pssuuuum... Bum! Se auzi din grădină,
dinspre cupiorul alb, de păine. Pe sub ușă
se vedea un fir de fum.
— Veil! Cred că s-au făcut scrum! zise Mamală.
Si fugi afară.

Era iarnă în Bran. O altă iarnă din viața unui motan.
Negru, frumos, norocos.
Pisoial, pe numele său Dar, stătea pe perna de răsfăț din
librărie. Privea în jur și torcea. Tatalu aranja niște cărți.
Mamalu citea Olărește românește și bea, încet, din cafea.
Iar Toto? Băiatul era pe-afară, cu umbrela. Ploaia înghețată
bătea aşa de plăcut în geam! Era chiar și un pic de ceață...
Pisoial era mulțumit. În curând venea Crăciunul. Si totul
era cum trebuie să fie: bine, simplu, liniștit.

